

DECIZIE

04 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul :

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de către Alexandru Culai,

în pricina civilă privind intentarea procesului de insolabilitate a „Vistogrup & Co” SRL, la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a factorilor de decizie a debitorului Culai Alexandru și a asociatului SRL „Selegri”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2013, prin care a fost admis demersul lichidatorului „Vistogrup & Co” SRL și dispusă atragerea la răspundere subsidiară în mod solidar a lui Culai Alexandru și a asociatului SRL „Selegri” în limita sumei debitoriale,

c o n s t a ț ă:

La 16 august 2012 SRL „Vistogrup & Co” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

În motivarea cererii a indicat că debitorul SRL „Vistogrup & Co” a fost înregistrată în Camera Înregistrării de Stat la 26 decembrie 2006, iar la situația actuală creanțele creditorilor întreprinderii constituie suma de 650267,57 lei.

Menționează că valoarea creanțelor întreprinderii constituie 399730 lei, iar datoriile privind decontările cu bugetul sunt de 37357,14 lei.

Afirmă că întreprinderea nu are careva bunuri imobile sau mobile și activele întreprinderii este compus din fondul statutar în valoare de 5400 lei. Susține că în urma analizei economico-financiare a întreprinderii s-a constatat că patrimoniul nu există și este un dezechilibru financiar reflectat în contabilitatea întreprinderii și, din cauza insuficienței fondurilor bănești disponibile în patrimoniul nu vor putea plăti datoriile exigibile către creditorii săi.

Prin urmare, insistă că se află în cazul unei incapacități de plată din cauza insuficienței fondurilor bănești.

A solicitat dispunerea deschiderea procesului de insolabilitate față de SRL „Vistogrup & Co”. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Vistogrup & Co” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine și

în scopul prevenirii modificărilor stării bunurilor debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 35 din Legea insolabilității nr.632-XV din 14 noiembrie 2001. În calitate de administrator provizoriu a fost numită ÎI „Selevestru Irina”, certificat nr. 11566 din 10 noiembrie 2008.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2013, a fost intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Vistogrup & Co”, desemnată în funcție de administrator al insolabilității ÎI „Selevestru Irina”, s-a încasat din contul debitorului remunerația administratorului provizoriu în mărime de 13500 lei, cîte 3000 lei lunar pentru toată perioada de administrare provizorie de 4,5 luni și s-au menținut în vigoare măsurile de asigurare, aplicate prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2012.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013, s-a dispus intentarea procedurii de faliment, prin valorificarea și lichidarea masei debitoare, față de SRL „Vistogrup & Co”, s-a dispus dizolvarea SRL „Vistogrup & Co”, în calitate de lichidator al SRL „Vistogrup & Co” a fost desemnată ÎI „Selevestru Irina” și stabilită remunerația fixă pentru administratorul procesului de insolabilitate pentru toată perioada de administrare începînd cu 21 ianuarie 2013 și pînă la intentarea în faliment în mărime de cîte 7200 lei lunar, iar în total suma de 28800 lei.

Pe parcursul examinării cauzei lichidatorului SRL „Vistogrup & Co” a intervenit cu o cerere privind atragerea la răspunderea subsidiară a factorilor de decizie a întreprinderii și anume a administratorului societății – Alexandru Culai și a asociatului SRL „Selegri” în mărimea sumei neacoperite integral de masa debitoare în total de 96647 lei pentru perioada de gestiune în care purtau responsabilitate de modul în care activa întreprinderea și gestionau activele societății, din motivul insuficienței masei debitoriale pentru satisfacerea creanțelor creditorilor.

În motivarea cererii s-a invocat că conducerea debitorului acționînd cu rea-credință a întreprins mai multe acțiuni de ordin economic care au dus la imposibilitatea achitării cu creditorii întreprinderii și totodată creînd situația supraîndatorării acesteia. Conform actelor contabile a SRL „Vistogrup & Co”, coeficientul corelației dintre sursele împrumutate și proprii (rata brută generală de îndatorare) reflectă suma mijloacelor atrase revenită la 1 leu capital propriu și cu cît mărimea acestui coeficient este mai mare, cu atît mai riscantă este situația financiară a întreprinderii. Punctul critic la aprecierea coeficientului de corelație este 1, ceea ce indică o situație alarmantă din acest punct de vedere, cînd coeficientul dat a evoluat de la minus 3,88 în anul 2009 pînă la minus 9,55 în anul 2011 (subliniază că nici la prezența acestor indici financiar economici conducerea SRL „Vistogrup & Co”, nu a înaintat cerere introductivă).

Rata solvabilității generale care este constatată la SRL „Vistogrup & Co”, exprimă gradul de acoperire a surselor împrumutate cu activele totale de care dispune întreprinderea. În mod normal, nivelul acestui coeficient trebuie să nu fie

mai mic de 2. Conform datelor contabile se observă că în anul 2009 acest coeficient are o mărime de 0,56 în anul 2010 - 0,72 și în anul 2011 - 0,90 ceea ce caracterizează o situație nesatisfăcătoare a întreprinderii, inclusiv persistența permanentă a riscului de intrare în incapacitate de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2013 a fost admis demersul lichidatorului „Vistogrup & Co” SRL și dispusă atragerea la răspundere subsidiară în mod solidar a lui Culai Alexandru și a asociatului SRL „Selegri” în limita sumei debitoriale.

La 18 iulie 2013, Culai Alexandru, a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2013 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie eliberat de la răspunderea subsidiară a lui Culai Alexandru, invocând că la 04.04.2012 prin procesul-verbal al adunării generale a asociaților SRL „Vistogrup & Co” nr. 2-2012, a fost eliberat din funcția de administrator al întreprinderii, din ce motiv nu au fost efectuate modificările de rigoare la Camera înregistrării de Stat nu cunoaște. Despre faptul că, nu a fost efectuate modificările nominalizate a aflat în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult ca atât, la 05.04.2012 a perfectat actul de primire-predare prin care a transmis toate soldurile întreprinderii.

Concomitent, menționează faptul că, conform contractului de donație încheiat la 18.01.2012 a donat cota participare în capitalul statutar al SRL „Vistogrup & Co” deținută de sine lui SRL „SELEGRI”. Prin urmare, la 23.01.2012 au fost efectuate și modificările de rigoare la Camera înregistrării de Stat.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz, recurentul contestă încheierea instanței de insolabilitate prin care a fost admisă cererea sa privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului.

Potrivit art. 248 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;
- d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;
- e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;
- f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;
- g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;
- h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14;
- i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

(3) Comitetul creditorilor poate cere instanței de insolvență să fie autorizat a introduce acțiunea prevăzută la alin.(1) dacă administratorul insolvenței/lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în cauză, iar răspunderea consemnată la alin.(1) amenință să se prescrie.

Pornind de la prevederile normei de drept evocate supra, Colegiul constată că reieșind din materialele cauzei, reiese insuficiența veniturilor din vânzări, generate de SRL „Vistogrup & Co” pe parcursul perioadei analizate, pentru acoperirea tuturor cheltuielilor. S-a stabilit o creștere considerabilă a cheltuielilor din activitatea operațională în raport cu mărimea veniturilor din vânzări, și anume în anul 2010-102,05 %, în anul 2011-98,4%.

Mai mult ca atât, conform bilanțului contabil pentru I trimestrul al anului 2012 în activitatea SRL „Vistogrup & Co” n-au fost înregistrate venituri din vânzări, pierderile fiind estimate în suma de 130 632 lei.

Colegiul menționează că prima instanță corect a constatat că persoanele responsabile din cadrul SRL „Vistogrup & Co”, au continuat activitatea comercială prejudiciabilă atât pentru întreprindere cît și pentru creditori, deși era previzibilă, ajungerea în stare de insolvență și prejudicierea creditorilor, debitorul era obligat de a înainta cerere introductivă pînă la ajungerea de facto în stare de insolvență,

însă a omis în mod intenționat de a se adresa în instanța de judecată pentru intentarea procesului de insolvență.

Prin urmare, cererea înaintată de lichidatorul SRL „Vistogrup & Co” este întemeiată, fiind prezente temeiurile de atragere la răspundere subsidiară prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. a), b), e), f) și h) din Legea insolvenței.

Totodată conform art. 48, art. 63, art. 69 și art. 77 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, în calitate de organe de conducere a unei societăți sînt adunarea generală a asociaților, consiliul societății, administratorul societății, cenzorul.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că sunt temeiuri legale de atragere a recurentului Culai Alexandru la răspundere subsidiară, iar concluziile primei instanțe privind temeinicia atragerii la răspundere subsidiară sunt întemeiate și legale.

Referitor la atragerea răspunderii subsidiare a SRL „Selegri”, instanța de recurs nu se v-a expune, deoarece încheierea în această parte nu a fost contestată.

Este neîntemeiat argumentul recurentului cu privire la faptul că el nu este administrator al SRL „Vistogrup & Co” începînd cu 04.04.2012 și nu poate fi atras la răspunderea subsidiară, deoarece reieșind din cuprinsul cererii lichidatorului SRL „Vistogrup & Co”, acesta solicită atragerea lui Culai Alexandru la răspundere subsidiară pe perioada anilor 2009-2011, în care timp recurentul deținea funcția de administrator al întreprinderii.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Culai Alexandru, și de a menține încheierea primei instanțe care este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Alexandru Culai.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2013 în pricina civilă privind intentarea procesului de insolvență a „Vistogrup & Co” SRL, la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară în mod solidar a lui Culai Alexandru și a asociatului SRL „Selegri” în limita sumei debitoriale.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru